

NAŠ GLAS

Glasilo javnih namještenika u kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca.

==== Cijena u prodaji 1 K 50 fil. ====

Naš Glas izlazi u tjednu svakog četvrtka.
Godišnja pretplata . . . . . K 72.—
Polugodišnja . . . . . „ 36.—
Četvrtgodišnja . . . . . „ 18.—
Za inozemstvo dodati poštarinu. Oglasi po cjeniku.

==== Цена у продаји 1 К 50 фил. ====

Наш Глас излази седмично сваког четвртка.
Годишња претплата . . . . . К 72
Полугодишња . . . . . „ 36
Четвртгодишња . . . . . „ 18
За иноземство додати поштарину. Огласи по тарифи.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta št. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani. Hrvatske in srbske dopise je pošiljati le potem organizacij, ki so za vsebino odgovorne.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošlje po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Naša pragmatika.

Službena pragmatika je tista točka, ki bi jo po mojem mnenju naša uradniška organizacija ne smela pustiti nikdar iz oči. Da zboljšanje plač, kakršno od časa do časa doživljamo uradniki posameznih panog, naše bede ni vstanu zmanjšati, je jasno, ker prihaja vedno prepozno, vedno šele tedaj ko je draginja že zopet tako narasla, da je uničen ves učinek tistega malenkostnega povzraha. In zdi se kakor bi ti periodično ponavljajoči se povzrahi tega namena niti ne imeli ne. Zdi se, kakor bi šlo pred vsem za to, da se definitivna rešitev uradniškega vprašanja čim deli odloga. — iz kakih razlogov, puščam tu na stran.

Pozivljam na vodstvo naše organizacije, da se od zadnje »regulacije« naših prejemkov ne da uspravati ter zazibati v brezdelje kajti eno je gotovo: če se nam ne posreči, da se uveljavi pragmatika — če tudi le provizorno — še pred dokončanimi volitvami v konstituantu, potem bomo čakali in čakali! Zda, pred volitvami, se da morda še kaka stranka zainteresirati za nas, do volitev nas ne bo rabil nihče več in računati na hvaležnost, bi bilo več kot otročje!

Prporočam torej, da se v tem pogledu niti za las ne dopusti in da klic po službeni pragmatiki niti trenotek ne utihne! Ker pa se je navzlic vsem morebitnim naporom vedno še bati, da se stvar ne zavleče, bi bilo treba gledati tudi na to, da se onim uradnikom, ki službujejo že preko predpisane službene dobe, zagotovi, ako jim odrečejo moči in so prisiljeni stopiti v pokoi pokojnina od vseh službenih prejemkov v onem razmerju, kakor je veljalo to do sedanjih naših službenih pragmatik. Tega se Jandanes vendar ne sme od nikogar zahtevati, da bi hlapčeval zastoni! So res uradniki, ki si vedo in znao izposlovati za tako službovanje posebno plačilo. A so zopet drugi, ki se jih v plačilo za njih trud in požrtvovalnost povrh še briskira. Sicer pride lahko za tako briskiranje dan osvete. Toda to je povsem privatna stvar. V splošnem interesu pa je, da se tistim, ki so izpolnili vse predpise za vpokojitev in ki žanjejo za svoj trud samo nehvaležnost, omogoči, da se iznebijo okov, ki jih žulijo.

Proti korupciji v Jugoslaviji.

»Minister Drašković bo predložil v odobritev uredbo, s katero se bodo uvedle najstrožje odredbe proti korupciji v državni službi, ravnotako pa tudi proti nevestnemu izvrševanju državne službe«. Tako poročajo listi iz Beograda. Hvalevredna namera! Nikdo je topleje in odkritosrčneje ne pozdravlja kot jaz! Toda usojal bi se, gospodu ministru nekaj svetovati. Predno predloži dotično naredbo v odobritev, naj poskrbi za to, da pride uradništvo do svoje službene pragmatike. To je podlaga in predpogoji! Brez te podlage ne more doseči nameravana odredba prav ničesar!

Poskrbi naj za to, da se izmota uradniško vprašanje vendar že enkrat iz kaosa, v katerem se sedaj nahaja: poskrbi za to, da nastane vendar že enkrat red in da ne bo imel n. pr. učitelj-začetnik višje plače od vseučiliškega profesorja in avskultant pri sodišču višjih prejemkov od dvornega svetnika pri deželni vladi, kakor je to sedaj. Kajti sicer, se ne bomo smeli prav nič čuditi ako se danes ali jutri prigodi, da zalotimo vseučilišnega profesorja ali kakega dvornega svetnika pri deželni vladi na prepovedanih notih!

Red torej pred vsem! Potem pa bič v roke! Pa zoper vse, nizke in visoke, brez izjeme!

Inž. A. J. R.

Kam jadramo?

Protislovje, ki ga vidim v tem, da se hvala Bogu, še vedno in brez izjeme naglašja in zahteva enotnost in edinstvenost naše krasne države in našega troimenega naroda v vseh oficialnih izjavah, naj prihajajo s katerekoli strani, in v tem, da se istočasno vidi in sliši povsod in vsak dan jasneje da posameznik v svojem neoficialnem poklicu zahteva nekaj povsem drugega kot je maloprej — recimo kot strankin voditelj — slavnostno oglasil kot svoj in svojih ljudi življenski program, to strahovito protislovje, to nelasno, tudi hinavsko ali vsaj samoprevarno tavanje mi daleč misliti. Volitve za ustavodavno skupščino so pred durmi: zato je nujno potrebno izkristalizirati pogled na vse strani, ako želimo, da nas ustavotvorna skupščina izvede iz zagate, v katero smo brez potrebe

zašli. Sicer stojimo v svoji mladi neizkušenosti pred strašno nevarnostjo, da precejnimo ali na da ne spoznamo pravočasno vzrokov, ki so dovedli, do tega in da izvlečemo usodopolne konsekvence iz takih — pomotnih premis. Predvsem je potrebno čiste vode in bistrih glav ustvariteljem temelja državne ustave. —

Povod temu premišljevanju so dale — razen drugih opazovanj — nekatere sicer obupne in na pol skrite, dobrega nepristranskega patriota na tembolji v oči bodoče izlave skoraj vseh naših lokalnih — žal, drugih nimamo — listov, da »ne bi mogli priznati skupne države, če ne izvede narodne integritete! Takoj moram opozoriti, da gotovo noben naših listov ni mislil pri tem »države« marveč le »vlado«. — Nočem in ne morem sedaj raziskovati, ali je za državo ta ali drugi del narodnega teritorija bolj važen in potreben, če bi že ne bilo začasno mogoče rešiti vsega, kar je brezdvomno naše, potrebno pa je naglašati, da je država več, veliko več kot je pokrajina ali del dela pokrajine. Tudi nikakor ni oportuno vprašati se kdo je kriv temveč edinole kaj je krivo, morda tudi še kaj je krivda za naše dezolantne razmere in neuspehe. Eno pa moram takoj konstatirati, da že dve leti v svobodi gradimo državo in da nismo faktično še skoraj ničesar zgradili, a veliko tega smo podrli. Eksplozirali smo le do skrajnosti in s tem podrli predvsem ono navdušenje in veselje, ki nas je zavzelo ob doseženju osvoboditvi in katero je glavni pogoj za uspehe naroda in države. Skrivati glavo v pesek je nevarno. Prepričajmo se vendar enkrat o tem, da ne moremo pričakovati boljših časov od nikogar kot le od nas samih, od nas pa tudi vsaj toliko časa ne, dokler ne naidemo sposobnosti, volje in poguma, spoznati resnico in z vso energijo odstraniti vse, kar je povzročilo to letarstvo in te nesreče, in ga nadomestiti s tem, kar je že od prvega časa moralo brezhibno funkcionirati.

Duh edinstva živi in bo brezdvomno tudi zmagal. Vprašanje je le na času in na tem ali bodo žrtve, ki jih vsaka velika ideja zahteva, dobrovolne ali pa prisilne. Veliko je zamujenega časa, vendar ni še prepozno za dobrovolnost žrtev, kar omogoča operacijo, ki se mora zgoditi, olajšati in ozdravljeno skrajšati.

Glavni vzrok vsega našega gorja in vseh nevarnosti in nesreč tiči v naši slabi upravi. Ideja edinstva živi v vseh sferah

intelekta in odgovornosti — in vendar zahtevamo avtonomijo in kaj še vse! Uprava brezhibno funkcioniranje uradniškega aparata je odovedalo. S tem je prekinjen most, ki naj veže idejo z — vsakdanim življenjem in kar je nenemljivo, z nobene strani ni še videti resnega poizkusa, da se ta most vsaj za silo izgradi. Voditelji države imajo silaine misli in dobre volje. In praksa žal nima, enake misli na ima tudi vsekolično zavedno jugoslovenstvo — pravega posredovalca med tema skupinama, uradniškega aparata, ki bi te misli tudi udeležilo in pravilno posredoval, ni! — Ravnotako na so ministri in tudi uradniki izborni državni in narodni patriotični trpili in delajo dan in noč za skupnost — in vkljub temu ne gre in ne gre!

Takoj po preobratu je bilo brati, da so na Čehoslovaškem, kjer so nekateri deli uprave bili že vnaprejšnjim organizirani, reaktivirali veliko narodno mislečih izkusnih uradnikov, ne ozirajo se na stroške, in postavili jih na mesta, odkoder so mogli graditi. In pri nas? Ali in kdaj je eno samo ministrstvo vsaj v centralo postavilo iz vsake bivše pokrajine vsaj po enega najboljšega in najspodobnejšega upravnika in napravilo si s tem posvetovalni organ, brez katerega ni mogoče ne živeti, ne napredovati, ne delati in še manj graditi države?! In takšni organi bi že zdavnaj pred ministrstvom bili lahko, že zgradili edinstveno in močno državo v trdni slovi in božrtvovalnem delu in bi bili obenem tisti most, o katerem sem trdil, da ga ni.

Pojmovanje, katero sem z grozo slišal iz ust nekega beograjskega gospoda, da je »naša generacija že dovolj storila« (?), je ravnotoliko nevarno in nedostojno, kakor je čin nekaterih gospodov iz uradniških vrst, ki so bili v zgornjem smislu povabljeni in nastavljeni v Beogradu, da pomagajo, a niso se hoteli odzvati, ker ni plače ali stanovanje v redu, čin izdajalca domovine v težkem času. Generacija junakov v grobih je dovolj storila in, gospod iz Beograda iz Ljubljane ali Zagreba mi, ki smo ostali, nismo upravičeni tisto podreti, kar je ustvarila generacija grobov!

Na tej poti je tudi omenjeni uradnik, ki na vkljub temu išče vzrokov nezadovoljstva edinole v — Beogradu!!

Kie je krivda, da se ta najbrimivnejši čin naše državne organizacije še ni izvršil? Kriva sta minister vseznalec, nestrokovnik in uradnik strokovnik, ki je navajen biti le uboga para, delavec in ne ustvarilec, ker ni našel pojava, gospoda ministra podučiti o potrebah. Kriva je nezakusnost in iz tega izvirača trmoglavost Beograda in pasivnost mas, v kolikor bi bile mogle govoriti na niso govorile! —

»Ima vremena« (?) in ono o »naši generaciji«, gospoda in capite, je krivo vsemu zlu, in bojim se, ako se v dvanajstih urj ne spametujemo, se je to zlo na Koroskem šele začelo! Korupcija in strankarstvo so v tem oziru veleizdajalski zločini. Penzionirajte če ravno hočete, vse tiste nepošteno in nesposobne koritnike z ministrskimi penzijami, in — državo rešite! Sicer bomo doživeli unikum v historiji, da kralji — Beograd — raztene najlepšo, najudanejšo, najbogatejšo državo, katero historija sploh pozna!

In »avtonomija« ni nič drugega, kot zgotovljen čin! Tudi kompromisna avtonomija ni nič boljša. Ali smo eni — ali nas ni! —

Medtem pa ko »pokrajinske vlade« čakajo najvišjih ukazov in se borijo za različne kompetence, medtem raste dražinta se uničuje veselje, se gubi dežela, pada valuta, ginejo slednji idealisti ter — skrbno rovarijo temne sile in štejejo uspeh za uspehom — podirati je lažje, kot ustvarjati! — in kar je še najhujši začeljal se v dvomih mačati sami stebri edinstva in sloge. —

Oj, narode, prepородi se!

Oslobodili smo se. Ujedinili smo se. Sami smo sad gospodari u svome domu. Sve sama braća. I mjesto, da radimo, da se pazimo i da živimo kano rodjena braća — živimo svaki za se. Svatko gleda samo na svoj interes, svatko radi samo za svoj — ja, a za ostalo — za opće dobro — deveta ga brija. Kamo to vodi takov život? — Vodi nas sve skupa u propast. Kraj ovakova života prije ili kašnije survati ćemo se u bezdno, odakle teško da nam bude pomoći. Dosta je toga!! Čaša je prepuna!! I još smo trpljivi i još se ne lačamo zadnjega, zdvojnoga sredstva. Stoga se i obraćamo na tebe, narode, upozorjuoć te, da ovo užasno stanje skupoće mora da prestane — jer ovako dalje ići ne može. Snizili smo vrijednost našoj kruni na 1 šilir, 100 naših kruna jednako je koliko pet švicarskih franaka, koliko 60 čehoslovačkih kruna — a za dolar treba dati i 126 kruna!! I mi, narod, od naravi toli prebogat nadaren, tako smo daleko došli!? — Zar nije to strašno? Evo računa od prije rata. — a evo i današnjih cijena!

Kod N. Čuka kupio:

	Prije rata	Danas
24 kg »O« brašna	K 19.56	K 384.—
5 kg kockastog šećera	K 4.40	K 350.—
1 kg sitnoga šećera	K —.88	K 70.—
1 kg riže	K —.64	K 50.—
1 kg sapuna	K —.72	K 40.—
1 paket žirica	K —.16	K 15.—
1 paket svileća	K 1.12	K 40.—
2 paketa makaroni	K —.96	K 40.—
1 kg krupne soli	K —.24	K 8.—
1 kg sitne soli	K —.32	K 8.—
1 litru ulja	K 1.80	K 90.—
paprike	K —.40	K 40.—
1 paket čaja	K 3.—	K 40.—
1/8 maslaca	K —.55	K 10.—
1 kg sode	K —.12	K 8.—
Jetrenice	K —.80	K 8.—

Kruna 26.67 K 1201.—

1201 : 27 = 45, dakle su cijene ovaj živežnoj robi 45 puta veće, nego li prije rata. U istom razmjeru poskočile su cijene i mlijeku, mesu, octu i svim drugima. Platnu i suknu cijene su danas 100 puta veće. Mi činovnici imamo plaće samo pet puta veće nego onda! Zar se ne čudite, kako mi možemo u opće još i živiti? Zar se ne čudite, da smo još tako stropilivi? Jest, dragi narode, stropilivi smo i obzirni prama državi, prama tebi, dragi narode naš! Mi vidimo, prama teško to pitanje urediti. Mi vidimo nezadovoljstvo svih: — sve traži povišicu plaće, jer je život tako skup, da je to potpuno i opravdano. Tko je skrivio ovu nesnosnu skupoću? Skrivila ju je samo stanovita bagera ljudi — i budi uvjeren, narode — da su to ili odrodi ili tuđini. Jedan i drugi su izdajice i neprijatelji rođa našeg i naše države. — Pomognimo! Probudimo se! Preporodimo se! Dole s cije-

nama! Dole! Dole! Neka smiesta nastupe predratne cijene robi i radu — i mi smo spašeni. Ako naši državnici ne će ili ne znaju ili se ne usuđuju to pitanje urediti, sazovimo do svuda u svim miestima narodne skupštine, na neka sve privredne grane, svi slojevi našega naroda međusobnim dogovorom — bez ministarskih naredbi, bez omraženih ukaza, sami u isti čas odrede sniženje cijena i radu i robi. Kako li će cijeli narod odahnuti! Kako li ćemo svi biti zadovoljni i veseli. Svi ćemo živjeti dobro! Jeftina roba, jeftin rad, Biti će posla i rada na pretek.

Oj narode, ne čekaj! Preporodi se!

M. RÖTHL (Ljubljana):

Kako si nabaviš obleko?

Marsikateroga tovariša tare danes skrb kako naj si preskrbi potrebne obleke. Ako je samec, si bode znal še morda pomagati. Našel bo v kakem starem kovčegu zavrženo sukno, iopič, hlače vse bo dobro še služilo. Krojač mu obrne sukno, popravi iopič, hlače in srečni nesrečnik bode rešen. Ali družinski očetie, ki jim te usoda podarila mnogobrojno deco, so že zdavnaj porabili vso zalogo starih in zavrženih oblek. Zadnji kroj je dobil morebiti še najmlajši naslavček, ko je začel nositi v jeseni abecednik pod pazduho. Za obračanje ni več tvarine na razpolago, treba je omisliti novo obleko. Danes to ni lahko vprašanje. Celomesečna plača uradnika 9 razreda komaj zadošča za eno obleko: kako naj to nabavi še za ostale člane družine!

V tem slučaju mu nudi gospodarska organizacija uradništva edino pomoč. Gospodarska zadruga javnih nameščencev in upokojencev »Samopomoč« v Ljubliani si je nadela težavno nalogo, da pomaga svojim članom primerno iz zadrege. S posredovanjem poverljeništva za pravosodje se je izposloval nakup večje množine manufakturnega blaga za moške in ženske obleke kakor tudi za plačilo tega blaga potrebni kredit pri Eskomptni banki v Ljubliani. Večji del nakupljenega blaga različne vrste je že v zalogi »Samopomoči« v Ljubliani meter do 180—240 kron.

Načelstvo in nadzorstvo zadruge je upoštevalo deistvo, da more ta akcija le tedaj imeti povoljni uspeh, če se uradnikom poda možnost, da si bodo mogli nabaviti blago na obroke. V to svrhu se bo dovoljeval aktivnim definitivnim nameščencem 6-mesečni kredit, ki bode pa omejen za vsakega člana do najvišjega zneska 3000 kron. Kupna cena se bode odplačevala v šestmesečnih enakih obrokih.

Razumljivo je, da je prevzela »Samopomoč« s to akcijo velik riziko in mora za to iskati tudi potrebnih garancij. To garancijo poda vsak posameznik, ki si želi nabaviti blago na obroke s tem, da podpiše izjavo, s katero se obvezuje kupno vsoto plačati v šestih mesečnih enakih obrokih. Obenem dovoljuje, da se ti obroki mesečno odtegujejo od plače brez ozira na zakonito priznani eksistenčni minimum. Blago, dokler ni popolnoma plačano, ostane last zadruge tudi tedaj, če je prikrojeno v obleko. Te izjave se dobivajo v »Samopomoči«.

To so pogoji, katere mora izvršiti vsak obvezanec. Stvar posameznika je, da predloži to izjavo svojemu uradnemu predstojniku, ki se z lastnoročnim podpisom

zaveže, da bode mesečne obroke vsakega prvega dne v mesecu odtegoval od plače ter vposlal gospodarski zadrugi »Samopomoč« v Ljubliani. Da bode to postopanje praktično izvedljivo, bode »Samopomoč« redno proti koncu meseca pošiljala izkaze obvezancev vsakega urada dotičnemu predstojniku da je evidenca olajšana in priložila vedno čekovno položnico za vplačilo.

Seveda je ta akcija izvedljiva samo za ljublianske člane »Samopomoči«, ki so aktivni def. jav. nameščenci. Za upokojence ni naiti posebnega načina ki bi bil izvedljiv. Morebiti bi se dala akcija izvesti za upokojence s pomočjo vlade, ki bi s potrebnim kreditom priskočila na pomoč ali pa prevzela garancijo za nie.

Pokrajinske »Samopomoči« pa si v svojem delokrogu tudi lahko osnujejo enako akcijo. — Posameznim članom kreditirajo gotovo nakupno svoto, ki se odplačuje v obrokih, proti obveznosti predstojnikov, da bodo obroke mesečno odtegovali od plače in vplačevali zadrugam. Posamezni uradni predstojniki ne prevzamejo s tem nobenega jamstva za plačilo dolžnega zneska, ker za slučaj smrti ali izstopa iz službe prevzame obveznost vsaka »Samopomoč« za svoje člane.

Poleg blaga si pa lahko vsak nabavi tudi potrebno podlogo.

Za izdelovanje obleke bo tudi preskrbljeno. Prosto je vsakomur, da si pusti meriti obleko pri pristoini »Samopomoči«, nakar se bode dala obleka izotovati v moški kaznilnici v Mariboru, ki bode izdelovala te obleke po tarifu, ki velja za kaznilnico. Deloma pa bode »Samopomoč« stopila v dogovor tudi z domačimi krojači in konfekcijami, da se bodejo tem potom dosegle zmernejše cene za izdelovanje.

Vzorci in cene blaga se vpošlejo vsaki »Samopomoči« na deželi, kjer si opravičenci lahko izberejo blago in določijo plačilne pogoje.

Opozoriam vse člane »Samopomoči«, da naj se po možnosti poslužijo te prilike **kakorhitro mogoče**. Akcija je namreč zasnovana samo za kratek čas in se začetkom decembra zaključí, ker sicer bi bili bančni stroški previsoki in bi podaljšanje vomenialo podražitev.

Tako dravi tovariš, si nabaviš obleko za letošnjo zimo ki se nam ponuja občutno in zgodaj.

Vestnik.

Društvo davčnih izterjevalcev opozarja svoje člane na dejstvo, da je izšla v „Uradnem listu“ za Slovenijo z dne 22. oktobra t. l. št. 121 naredba, s katero se od 1. oktobra dalje povišajo državnim uslužbencem dnevnice za službena potovanja pri izvrševanju vnanje službe. Naše društvo stoji na neomajnem stališču z neoporečno zavestjo, da spadamo mi davčni izterjevalci v tej naredbi pod tekočo številko 6 tabele št. 1, ker sedaj drugam ne moremo spadati. Potemtakem dobi davčni izterjevalec za izvrševanje vnanje službe v lastnem davčnem okraju od malih dnevnic cele dnevnic po 50 kron in polovične po 25 kron ter za službovanje v tujih davčnih okrajih izven meje političnega okraja ali glavarstva velike dnevnic po 70 K, oziroma za pol-dnevno službovanje po 35 K. Pri tem pa naj se ne zamenja davčni okraj s političnim okrajem. V tujem davčnem okraju

v lastnem političnem okraju se zdaj več ne dobe višje dnevnic. Tudi povrnitev voznine na železnici pripada davčnemu izterjevalcu, toda le za vožnje tja in nazaj v okoliš ene ali več zaporednih občin, kjer vrši nepretrgano vnanjo službo. Ako v takem okolišu ne izvrši službe v enem tednu in se za nedeljo vrne domov, v ponedeljek pa zopet nadaljuje svojo službo v istem okolišu, ne more zahtevati povračila voznih stroškov za to vmesno vožnjo. Ako pa ostane tudi čez nedeljo zunaj v okolišu, si lahko zaračuna za ta dan polno dnevnic. Taki slučajji seveda pridejo v poštev le pri velikih daljavah ali izvanrednih ovirah. Natančnejše pogoje in določbe v vseh teh zadevah naj si vsak tovariš pazno prečita v »Uradnem listu« pred predložitvijo troškovnika, da ne bodo imeli radi kakih netočnosti uradi in društvo nepotrebnega bisarienta. Odbor.

Davčni asistentie — certifikatisti. V »Uradnem listu« št. 118 z dne 14. 10. 1920 je razpisanih več mest davč. asistentov v XI. čin. razredu. Ta mesta so glasom razpisa v prvi vrsti določena za certifikatiste s 6 mesečno davčno prakso in davč. izpitom. Celo oni, ki nimajo predpisane spodnje srednje šole, lahko kompetirajo in dobe vsako 4. mesto. A mi drugi pripravniki, ki nimamo sreče, da bi imeli certifikat, kaj je z nami? Ne zavidamo kolegom certifikatistom njih ugodnosti — ali ne gre nam v glavo, zakaj moramo drugi prakticirati eno leto in še več, predno nas priprave k izpitu in še potem čakamo in čakamo predno se nas usmilijo. Delo in odgovornost imamo pa vsi enako. Res je, v stari Avstriji so bile te ugodnosti priznane kot nekaka nagrada za dolgoletno vojaško službovanje; ali sedaj bi ta razlika ne smela obstojati. Sai ne more biti vsak človek vojak (dasiravno je bil med vojno skoro vsak) in stare Avstrije tudi ni več. Pri delegaciji se je kolikor se spominjam, že lansko leto reklo, da se ta razlika odpravi — in sedaj? Še huje kot prej. Ni čudno, če potem izgubimo veselje za delo. Delegacija toži, da nima doveli moči, da se pripravniki ne javijo k izpitu itd. Zakaj bi se človek silil k skušnji, ako ga na tovariš z manjšo prakso in dostikrat manjšo šolsko izobrazbo prekosí? Če poide tako, bo še manj naraščala in še več jih bo zbežalo iz davčne službe. Ako imajo certifikatisti take prednosti, potem naj se pri sprejemu praktikantov to vsaj pove! Dokler pa imamo vsi enako delo in enake dolžnosti, zahtevamo tudi enake pravice. — Praktikant.

Sodni dostavljaci. Vsem vrstam javnih nameščencev se je od decembra lanskega leta dvakrat povišala draginjska doklada samo sodne dostavljace, ki spadajo tudi med javne nameščence, se je popolnoma prezrlo, tako da dobivajo še vedno iste doklade kakor lani meseca decembra. **Temeljne plače imajo 70 K, draginjske doklade K 296.** — tako da dobi sedaj eden teh revežev piši in beri K 366. — mesečno. — S tem zneskom, ki ne zadoštuje niti za čevlie, ki jih raztrgajo ob pribliki dostavljanja, naj preživljajo sebe in svojo družino! Kako naporno je njihovo delo, ve povedati samo tisti, ki pozna sodno poslovanje, posebno sedaj v zimi, ko morajo biti v dežju, snegu in mrazu vedno na poti. Po cele dneve hodijo od vasi do vasi in dostavljajo sodne spise, tako da se z mirno vestjo, na podlagi iz-

računavanja lahko trdi, da napravijo do 40 km dnevno. In za tolik trud dobi ta revež K 366. — mesečno!! Ni li čudno, da se pri zadnji ureditvi draginjskih doklad ni upoštevalo teh nesrečnežev!? Kai bi bilo, če ne bi redno dostavljali sodnih spisov? Ves sodni aparat bi se ustavil kakor da ni odbovedali sodniki, ker drug brez drugega ne more delati. Pozivljamo merodajne faktorje, da uvažijo obupni klic teh revežev in da zastavijo vse svoje sile, da se tudi njim primerno zviša draginjska doklada.

Hranilni in posoilni konsorcij v Ljubliani je, kakor znano, sprožil in započel velikopotezno akcijo za razdolžitev uradnikov v Sloveniji. Upati je, da dobi v najkrajšem času potreben kredit od države. Uspešno pa bo mogel izvrševati svojo visoko zadačo le ako ga bodo podpirali posamezniki člani, njih organizacije in vsa javna oblastva, kojih organi smo itak uradniki sami. Pozivljamo se torej vsi javni nameščenci na mnogobrojen pristop. Zadošča navadna dopisnica z natančnim naslovom in navedbo, se li hoče prepisati en delež po 100 K naenkrat, ali ga hoče vplačevati mesečno po 10 K. — Pričakuje se, da se bo uradništvo odzvalo tudi z več deleži. Ko dobi konsorcij dopisnico, ki služi obenem kot pristopna zjava, odpošlje novemu članu primerno število čekov. Deleži se obrestujejo. Najvažnejša določila društvenih pravil se bodo v izvlečkih objavila svoječasno v »Našem Glasu«. V slučajih ko je treba dati odgovora ali pojasnila naj se pismu prikloni znamka za odgovor!

Hranilni in posoilni konsorcij Ljubliana, Gradišče št. 15.

Centralna vlada proti činovnicima? Danas nema više nikakove sumnje o tom, da su sve pokrajinske vlade: i ona u Dalmaciji, i ona u Bosni, i ona u Sloveniji, i vlada u Hrvatskoj spremne s mjesta riješiti činovničko pitanje tako, da bi nestalo toga nezadovoljstva i jaukanja medju javnim namještenicima. Jedina centralna vlada u Beogradu — nije voljna urediti činovničko pitanje prema današnjim životnim potrebama. Svakomu činovniku mora navrijeti krv u glavu, kada pročita ciničku i bezobzirnu izjavu ministra predsjednika Vesnića o činovnicima. Taj gospodin se ruga javnim namještenicima kada veli, da se činovničko pitanje ne može urediti na jedanput ili na brzu ruku. Pa koliko vremena trebaju ta gospoda, da uredi činovničko pitanje? Već ga urediiju dvije godine i još nisu pronašla kamen mudrosti. Ta ista gospoda, koja riješavaju tolika državnička pitanja upravo preko noći na iznenađenje cijeloga naroda, trebaju za činovničko pitanje preko dvije godine i onda izjavljuju da ne mogu to samo tako na brzu ruku urediti. Naroda se boje gospoda! Za to se ta gospoda na nedolican način ulagivaju narodu te izjavljuju da činovnici od države samo traže, a nioi vrlo malo daju. To je javna ontužba činovništva pred narodom. Što traže činovnici? Traže golu existenciju svoju. Zar niti na tu nemaju prava? Što daju činovnici? Daju sve, što dati mogu. Daju sve duševne i tjelesne sile svoje za narod i državu. Zar javni državni namještenici koji služe narodu svomu, nemaju prava tražiti od naroda, da ih hrani i odijeva? A zar dobivaju danas javni namještenici toliko, da se mogu čestito nahraniti i pristoino odijevati? Velika je

smielost g. Vesniča. kad veli. »da bi se moglo kod gradiana stvoriti uvierenie da se brinemo o jednoj klasi naših državljanu u mnogo večoi mieri. nego što se brinemo o općim potrebama naroda.« Javni nameštenici upamtite si to! Zadiite u narod. govorite s narodom. ontužite vi današnie naše ministre pred narodom! Upozorite vi narod. zašto današnji državnici ne će da se brinu za javne nameštenike. Činovnici dolaze svaki dan sve više k sviiesti i do uvierenia da im leži spas u iakoi i nesloimivoi organizaciji. Doći će dani izbora i onda ćemo pokazati gospodi. da nas nisu mogla pred narodom ocrniti. oklevetati. Vidiet će se onda. uz koga ie narod.

Volitve v konstituanto in uradništvo. Politične stranke postavliaio svoje kandidate za volitve v konstituanto. In vse snubio uradništvo, vse trdilo, da goré in planté za uradništvo. Na vseh kandidat-skih listah stóie tudi zastopniki uradnikov NSS kandidira na prvem mestu revidenta iužne železnice g. Iv. Deržiča. JDS na drugem mestu profesoria g. Jos. Reiseria. SLS na prvem mestu uradnika Gospodarske zveze in bivšega poverienika g. dr. A. Gosaria. Prav in lepo bi bilo če bi bili izvolieni vsi trije in če bi vsi trije resnično složno zastopali uradniške interese. Javni nameščenici se upravičeno vesele kandidature g. prof. Jos. Reiseria. **prvega podpredsednika Osrednje zveze javnih nameščenecv in upokoijencev.**

Iz Gorenje Radgone nam pišejo: Dne 14. t. m. ponoči ie napadel neki tihotapec ob meji pri Cankovi službovaločega fin. stražnika Zemliaka Antona an tako hinav-sik način. da napadenec ni imel časa upo-

rabiti svojega orožia ter ga ie zločinec s štirimi strelí iz samokresa smrtno nevarno ranil. Zemliak ie na posledicah dne 19. t. m. v radgonski bolnišnici kot žrtev svojega poklica v 31. letu umrl. Zapustil ie staro ubovo mater. ki ie izubila najboljšo podboro. Dne 21. t. m. se ie vršil pogreb tega pri vseh tovariših in znancih zaradi njegovega značala zelo priljubljenega mladeniča pri Sv. Petru v Gornji Radgoni. kamor so ga pripeljali iz bolnišnice. Značilen ie pri tem tudi dokaz solidarnosti uslužbencev finančne straže. ki so se vsi brez ozira na čas vreme in kraj izpostavljeni vsakovrstnim nevarnostim in nevarnostim v izvrševaniu naporne službe. spreveda udeležili korporativno. Tudi uslužbenci nemške finančne straže so položili na krsto pokojnika lep venec. Ko ie prihajal mrtvaški voz iz mesta čez most. spremilian tudi po naših uslužbencih finančne straže. so ga čakali z nadkom. Menhartom na čelu čast. duhovščine tudi gospodje vseh uradov in oblasti ter vod vojaštva na čelu gospoda podboročnika Smilianoviča. da ga spremijo na zadnji poti. Ob odhrtém grobu ie govoril g. Janko Čirič zelo ginhivo posmrtnico. nakar so zaneli domači nevcí. Omenienim gospodom. kakor tudi tovarišem umrlega iz sosédne države in vsem sotrudnikom za ubovo žrtvi po zaslugi vreieni neopričakovano krasni pogreb. izrekajo slovenski tovariši tem potem najsrečnejšo hvalo.

»Samonemoč« v Ljubljani prodaja žlanom sledeče blago: Kava »Santos« Ia K 92.—; Kava »Santos« IIa K 80.—; Kava »Santos« IIIa K 60.—; Kava »Ceylon« K 100.—; Kava »Perl« K 100.—;

Čvebe K 40.—; Pabriká K 100.—; Poner K 80.—; Piment K 80.—; Žbice (klinčki) K 240.—; Kolinska cikoriia K 22.—; Frankova cikoriia K 22.—; Sol morska K 7.60; Paradižniki v sodčkih K 12.—; Paradižniki v dozah K 46.—; Kis K 4.50; Olje »Soia« K 78.—; Rogaška slatina stekl. 1 in pol litra K 5.80; Mast K 48.—; Ječmen za praženie K 4.—; Kaša K 6.80; Koruzni zdrob K 7.—; Koruzna moka K 6.—; Črna moka krušna K 6.—; Fižol K 4.—; Suhe sljive K 21.—; Slivovka K 60.—; Milo ošvegersko K 36.—; Milo rumeno marzelisko K 38.—; Milo zeleno sicilisko K 30.—; Lug za pranie K 6.80; Soda la K 6.80; Plavilo K 80.—; Sidol v steklenicah K 2.90; Krema črna ducat K 56.—; Triglav kava K 14.—; Veznice črne K 4.50; Veznice ruiave K 5.50; Vžigalice zav. 10 škatlic K 10.—; Pralni prašek »Kontent« zavitek K 3.20; Metle K 4.80; Toaletno milo kos K 15. 16. 24. 26. 28; Sveče K 3.50; Pšenična moka 00 K 15.—; Pšenična moka 0 K 14.—; Pšenična moka 1 K 13.—; Pšenična moka krušna črna K 9.—; Ržena moka 0 K 11.—; Keksi slani K 46.—; Smirekov brusilni papir K 2.—; Pšenični zdrob K 16.—; Riž itsl. K 33.—; Malinov sok brez sladkorja K 14.—; Sladkor bela siva K 62.—; Pecilni prašek K 1.—; Vanilin prašek K 2.—; Vanilia K 4.—; Aluminičeve žlice K 12.—; Krompir K 2.—; Testenine K 24.—; Ženske nogavice v vseh barvah par K 45.— in več; Moške nogavice v vseh barvah par K 20.— in več; Čevlji moški in ženski par K 480.— in več. Dalie opozariamo da ie došlo **manufakturno blago** po raznih. zelo ugodnih cenah na razpolago.

Drogerija „ADRIJA“
Fotomanufaktura

22-3 Parfumerija

B. Čvančara

Ljubljana, Šelenburgova ul. 5.

Kavarna „Central“

19-3

se priporoča za mnogo-brojen obisk. Pristna kava, cena in solidna postrežba.

Stefan Miholič, kavarnar.

Ljubljana - Sv. Petra nasip.

BARVA ■■■ KEMIČNO ■■■ ČISTI

vsakovrstno blago, obleko

18-3

PERE domače perilo (pošilja po isto na dom) SVETLOLIKA ovratnike, zapestnice in srajce ::

Tovarna JOS. REICH

Poljanski nasip 4. - - - - - LJUBLJANA, Podružnica Šelenburgova ulica 3

Podružnice: MARIBOR - NOVO MESTO.

Modni salon

Stuchly - Maške

LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3,

Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovejših svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.

Popravila točno in ceno.

Žalni klobuki vedno v zalogi.

! Važno za uradnike !

VZAJEMNO PODPORNNO DRUŠTVU V LJUBLJANI R. Z. Z O. J.

Kongresni trg šte. 19.

dovoljuje ranjšijska posojila; na te opozarjamo zlasti one uradnike, ki imajo dolgove v Nemški Avstriji. Ti si s takojšnjo poravnavo dolgov lahko veliko pridobe na valutí. Vso tozadevno transakcijo izvede zadruga sama in sicer brezplačno in le proti povrnitvi naraslih stroškov. — Prospekti na razpolago!